

SDG 17.4.4

Sustainability Literacy

1. การบูรณาการความรู้ด้านความยั่งยืนในหลักสูตร

มจช. ได้บรรจุแนวคิดความยั่งยืนและ SDGs (Sustainable Development Goals) เข้าไปในรายวิชา บัณฑิต หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ชื่อรายวิชา “ไทยในโลกที่เปลี่ยนแปลง” และออกแบบหลักสูตรการพัฒนาชุมชน เพื่อขับเคลื่อนหลักการ SDGsสู่การปฏิบัติอย่างจริงจัง ตลอดจน ให้นักศึกษาได้รับความรู้ความเข้าใจทั้งเชิงทฤษฎี และปฏิบัติ ผ่านการใช้แนวทาง OBE เป็นกรอบออกแบบรายวิชา เพื่อให้ผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes) เชื่อมโยงกับ Sustainability Literacy เช่น การคิดเชิงระบบ (systems thinking), การตัดสินใจเชิงจริยธรรม (ethical decision making) และการมีส่วนร่วมเพื่อสังคม (civic engagement)

2. การวัดและประเมินความรู้ด้านความยั่งยืน

มจช. ดำเนินการ สำรวจและประเมินผลความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติด้านความยั่งยืนของนักศึกษา เป็นประจำทุกปีการศึกษา ควบคู่กับการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้รายวิชาตามกรอบมาตรฐานการเรียนรู้ พ.ศ.2565 และ AUN-QA โดยผลการประเมินถูกนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่า นักศึกษามีความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ด้านความยั่งยืน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางการประเมินระดับรายวิชา แบบ Rubic Score ดังนี้

ด้าน	ตัวชี้วัด	ระดับ 1 น้อย	ระดับ 2 พอใช้	ระดับ 3 ปานกลาง	ระดับ 4 ดี	ระดับ 5 ดีมาก
Knowledge	เข้าใจ SDGs และเชื่อมโยงวิชาชีพ	ท่องจำได้บ้าง	เข้าใจทั่วไป	ประยุกต์ใช้บางส่วน	เชื่อมโยงเชิงระบบ	สร้างองค์ความรู้ใหม่
Skills	ทักษะการแก้ปัญหาและทำงานข้ามสาขา	ใช้ทักษะทั่วไป	ใช้ทักษะจำกัด	ทำงานร่วมชุมชนได้	สร้างนวัตกรรม	Scale-up สู่นโยบาย
Ethics	จริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อม/สังคม	ตระหนักแต่ไม่ปฏิบัติ	ปฏิบัติบางครั้ง	ปฏิบัติสม่ำเสมอ	เป็นแบบอย่าง	ขับเคลื่อนระดับชุมชน
Character	การมีส่วนร่วมในชุมชน	มีส่วนร่วมเล็กน้อย	เข้าร่วมกิจกรรม	ร่วมออกแบบกิจกรรม	เป็นผู้นำในชุมชน	สร้างเครือข่ายกว้าง

3. การเรียนรู้เชิงปฏิบัติและการมีส่วนร่วมของนักศึกษา

มจช. จัดให้มี โครงการบริการวิชาการและวิจัยท้องถิ่น ที่เชื่อมโยง SDGs เช่น โครงการจัดการขยะในชุมชน การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน การส่งเสริมพลังงานสะอาดในครัวเรือน และการฟื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่นที่สอดคล้องกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน นักศึกษาจะได้เรียนรู้จากการลงพื้นที่จริง (service learning, experiential learning) ซึ่งช่วยสร้าง ความรู้คู่คุณธรรม (Knowledge & Ethics) และ Sustainability Literacy ที่เป็นรูปธรรม โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบกิจกรรมจะประเมินการรับรู้ของนักศึกษาผ่านการสังเกตแบบมีส่วนร่วม

4. การสื่อสารและการสร้างวัฒนธรรมด้านความยั่งยืน

มจช. สื่อสารและส่งเสริมความรู้ด้านความยั่งยืนอย่างต่อเนื่องผ่าน กิจกรรมสื่อสาร SDGs ไปยังประชาคมภายในมหาวิทยาลัย, สื่อสังคมออนไลน์, UI Green, และการจัดทำรายงานความยั่งยืนประจำปี เพื่อให้นักศึกษาและบุคลากรมีความตระหนักรู้ร่วมกัน และเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้งในระดับมหาวิทยาลัยและชุมชน เช่น การลดพลาสติกใช้ครั้งเดียว การใช้ระบบจัดการพลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการสร้างพื้นที่สีเขียวในมหาวิทยาลัย

5. ผลลัพธ์และคุณค่าเชิงสังคม

มจช. มีการกำหนดผลลัพธ์ความสำเร็จด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน ตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence: EdPEX) เพื่อประเมิน Sustainability Literacy ของบัณฑิตที่จบการศึกษา ผ่านตัววัด “ร้อยละการมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์กรหรือมีส่วนร่วมดำเนินกิจกรรมที่ส่งเสริมเศรษฐกิจและสังคมในระดับท้องถิ่น” และร้อยละการนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปช่วยแก้ปัญหาหรือนำไปใช้ประโยชน์ในองค์กรหรือชุมชนท้องถิ่น” ซึ่งในปีการศึกษา 2567 มจช. มีผลลัพธ์ที่บรรลุเป้าหมาย จึงสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถของบัณฑิตในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับวิสัยทัศน์การเป็นมหาวิทยาลัยกลุ่ม 3 ในการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง